

נירה / חיה שטראוס

דברים בהלוויה

אני יושבת כאן ומדליקה לך נר זיכרון ואני בקושי מאמינה... יש לי כל כך הרבה זיכרונות צבורים. 70 שנה של חברות, כן, כן, זה נכון, 70 שנה של חברות קרובה ביותר!

כשנפגשנו, היינו רק בנות 15. גרנו יחד בברוקלין, למדנו יחד בקולג', וכשלא התראינו דברנו שעות רבות בטלפון... באמת שעות רבות! עד שכל בני הבית התלוננו וביקשו את הטלפון בחזרה!

ואז בא הטיול הראשון בארץ ישראל כנציגות של "הדסה הצעירה". איזו חוויה מדהימה זו הייתה. משם חזרנו לאמריקה כדי לסיים את הלימודים. כשסיימנו ללמוד, יצאנו עם עוד שתי חברות לשלושה חודשים של טיול ברכב ברחבי אירופה.

זיכרונות, זיכרונות... יש כל כך הרבה!
מי יחלוק אותם איתי עכשיו? כל הצחוק הגדול, שהיה חלק לא קטן מהטיול שלנו.
יש עוד ועוד זיכרונות על החיים המשותפים שלנו כאן בעין השופט. חיים שלמים.
הלב מסרב להאמין שאת אינך. אוהבת אותך, אחותי.

